

kan drives synderlig op eller ned ud over den naturlige Tendens, Pengemarkedet i sin Almindelighed maatte have.

Svorledes private og med disse ligestillede Institutioner ville anbringe deres Midler, er vistnok noget, som Lovgivningsmagten ikke bør befatte sig med, men saa selvindlysende dette er, lige saa nærliggende turde det være, at der træffes Bestemmelser over for de af Staten kontrollerede og garanterede Midler, ogsaa saadanne, der sigte til disses sikre Anbringelse. En i denne Retning gaaende Bestemmelse indholdes allerede i Loven af 10de April 1895, der tillader Overformynderiet at ublaane sine Midler til en lavere Rente end den tidligere lovbestemte; men da Tilbodelsen, saa vidt vides, ikke er bleven be-

nyttet, er det nødvendigt at forandre den heromhandlede Bestemmelse fra en fakultativ til en obligatorisk, nødvendig — for saa vidt man ikke anser den nævnte i Fjor givne Lov for overflødig. Noget saadant kunde jo godt tænkes. Forrige Aars rigelige og villige Pengemarked kunde i dette Aar være afløst af et knapt og tilbageholdent, der havde vakt stærk Efterspørgsel efter 4 pCts. Laan, og der vilde da ikke være Spor af Grund til videre at bestæftige sig med Sagen; men, som man ved, er en saadan Forandring ikke indtraadt — den kjøbenhavnske Børskurs (efter Berl. Tid. for 17de Marts 1896) viser Markedsprisen for følgende 1ste Klasse rentebærende Papirer: (Middeltallet af Køb- og Salgsprisen).

3 pCt. fgl. danske Statsobligationer	98½	eller ca.	3¼/20 pCt. i Rente.
3½ — — — — —	101¼	lidt under	3½ — — —
3½ — Kjøb. Kom.=Obligationer	100	akkurat	3½ — — —
3½ — Østf. Kreditf.=Obligationer	100	—	3½ — — —
Gennemsnit af alle Serier			

Sammenstiller man denne Kursliste med den i Vædringsforslaget stipulerede laveste Prioritetsrente, vil det ses, at Renten nu i Tiden tilnærmelsesvis bliver den samme, hvad enten Midlerne anlægges i Papirer af ovennævnte Art eller ublaanes mod Pant i fast Ejendom. Ved dalende Kurser vil der imidlertid indtræde en lille Uoverensstemmelse mellem Papirs- og Prioritetsrenten, en saa ringe dog, at den er uden Betydning. En Kurs af 98½ og derover vil gøre Papirsrenten lidt højere end Prioritetsrenten, og det samme vil vise sig, naar Kursen ligger mellem 90 og 86, medens til Gengæld Prioritetsrenten er den højeste, naar Kursen er mellem 98½ og 90, saa den af Mindretallet foreslaaede Renteskala for Ublaan i fast Ejendom snarest er lidt højere end den, der kan indvindes af rentebærende Papirer. Det vil heraf fremgaa, at man ikke søger at formindske de omhandlede Institutioners Renteindtægt, ligesom der lige saa lidt gøres noget Indgreb i Institutionernes Frihed til efter eget Skøn at anbringe deres Midler i faste Laan eller i Papirer, og den eneste,

men langt fra uvigtige Forandring, Mindretallets Forslag vil indføre, er den, at de nævnte Institutioner stille de samme Ublaansbetingelser som Kreditforeningerne, hvorved de ville undgaa ved Opsigelse at miste deres fineste Pantter, samtidig med at opnaa en Tilstrømning af Laanebegæring, der vil give dem et rigeligt Udvalg af fine Prioriteter (¾/10 à ¼/10 af Pantets Værdi) og ingen vil vistnok betvivle, at naar en saadan Pengeanbringelse uden Rentetab kan lade sig udføre, saa kunne Institutionernes Midler ikke anbringes paa en forsvarligere og sikrere Maade. Naar der derimod, som Tilfældet for Tiden er, af Institutionerne faktisk fordres en højere Rente end den, som svares af et Kreditforeningslaan, synes det lidt vanskeligt at tænke sig, at nogen skulde kunne ønske sig Laan i f. Eks. Overformynderiet, medmindre der kunde opnaas et højere Laan end i Kreditforeningen; men Udsetningen til en saadan Eventualitet maa vistnok anses for saa lidet heldig, at der er al Anledning til at søge den fjernet.

3 Henhold til det her anførte har